

MAŠA OSKUPNOST

glasilo szcl ljubljana moste-polje

3. JULIJ

XX. LETNIK

9-10. ŠTEVILKA

BREZPLAČNO

● FRANC ŠETINC V ZADOBROVI

Neugasen plamen ustvarjanja

Kot smo najavili v prejšnji naši številki, je bila 21. junija na Mačkovi hiši v Zadobrovi odkrita spominska plošča Edvardu Kardelju. Občutene

uvodne besede narodnega heroja Stanega Bobnarja in kulturni program je prodorno izpolnil sekretar predsedstva CK ZKS Franc Šetinc. V

svojem govoru je izhajal iz zapisa na plošči in nadaljeval:

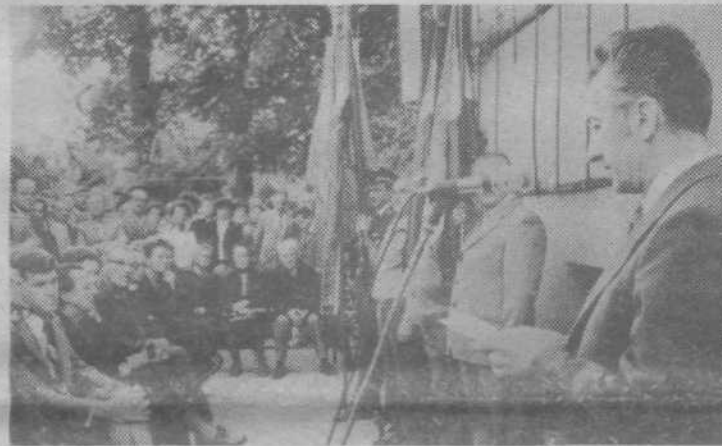
— Kako skromne besede, vklepane na plošči, ki bo pomnik rodovom vseh časov, a koliko velikih dejanj in misli se skriva za njimi! Teško je opisati vse, kar se je pomembnega dogajalo v tej hiši. Samo slutim lahko veličino vsega, kar je od tod močno in nezadržno valovilo po vsej domovini.

Kronika govori, da je v tej hiši dalj časa prebival Edvard Kardelj in da je tu dokončal svoje veliko znanstveno delo, ki je pod imenom Sperans obšlo ves svet. Brez pretiravanja lahko rečemo, da je ta knjiga usodno vplivala na naš narodnoosvobodilni boj in na našo revolucijo. Močno je odmevalo naslednje Speransovo opozorilo, ki ga nihče, kdor je ljubil svoj narod, ni mogel in smel preslišati:

»Samo če se bo slovenski narodni boj opiral na te demokratične sile, bo to jamstvo, da Slovenija v velikem boju med silami napredka in reakcije, v boju za resnično ljudsko demokracijo, ne bo — kakor leta 1848 — ostala pokopana pod razvalinami reakcionarnega sistema.«

Slovinci so v tem velikem spopadu napredka in zla dokazali, da niso »zgodovinski gnoje«, kakor so v preteklih stoletjih rekali Slovincem, saj so se z lastnim bojem, tako rekoč na prednjih položajih druge svetovne vojne, v osrčju tretjega rajha, ne samo osvobodili, temveč so se tudi, kakor bi rekel Edvard Kardelj, prebili na zgovinsko pozornico, med priznane narode sveta.

(Nadaljevanje na 5. strani)

V prostorih občinske skupščine je bil 22. junija podpisan samoupravni sporazum o družbeno usmerjeni gradnji stanovanjske soseske MS 4/5 Fužine. V imenu izvršnega sveta skupščine Ljubljana Moste-Polje ga je podpisal njegov predsednik Jože Kavčič (na sliki). Podpisniki sporazuma, ki jih je 33, naj bi zagotovili dograditev celotne soseske, ki naj ne bi postala le spalno naselje, kupci stanovanj pa naj bi imeli možnost sodelovanja pri opremljanju svojih in skupnih prostorov. (Besedilo in slika: D. J.)

● VČERAJ, DANES, JUTRI

Spomeniški kompleks Urh

Tudi letos nadaljujemo s sanacijskimi deli na spomeniškem kompleksu Urh. Statično naj bi bila v kratkem adaptirana cerkev — muzej in zamenjana električna napeljava.

Odbor za sanacijo spomeniškega kompleksa Urh je na svoji 11. redni seji 20. junija oddal gradbena dela izvajalcu SGP Hrastnik — gradbena operativa Ljubljana.

Po končani adaptaciji bodo sodelavci muzeja ljudske revolucije strokovno preuredili sedanjo muzejsko zbirko (na sliki), ki naj bi bila pripravljena do letošnjega dneva mrtvih.

LEON ČEPE

V petek 22. junija je bil ob zadružnem domu v Zadobrovi odkrit spomenik padlim borcem. (Foto: DARJA)

V TEJ ŠTEVILKI NAŠE SKUPNOSTI
TUDI UMETNIŠKA PRILOGA 25. MAJ!

● DAN SOLIDARNOSTI: ČRNA GORA IN MI

Znova dokazana solidarnost

Ob dnevu solidarnosti — 13. juliju — lahko z gotovostjo trdimo, da so naši delovni ljudje in občani z vso prizadevnostjo in resnostjo pripravljene pomagati ob raznih elementarnih nesrečah, ki na žalost v zadnjih letih niso redke.

Ponovna in velika solidarnost je bila zopet izpričana ob potresu v Črni gori, ki je povzročil ogromno materialno škodo. V ta namen smo v naši občini zbrali do 15. junija 121.496,40 dinarjev iz skladov skupne porabe in pomoči osnovnih organizacij zveze sindikatov v TOZD in 2.646.699,10 dinarjev iz enodnevnega zaslužka naših delovnih ljudi.

Vse organizacije združenega dela so tudi prejele sklep o namenitvi enodnevnega neto osebnega dohodka kot solidarnostno pomoč prizadetim in ta sredstva že nakazujejo na žiro račun pri Rdečem križu Slovenije.

Akcija zbiranja pomoči še teče, hitro in organizirano. Zato gre zahvala vsem, ki so priskočili na pomoč prizadetim tako v materialu kot s finančnimi sredstvi.

MARJANA ŠTURBELJ

Železnica — naš največji gospodarski objekt

Od ljubljanskih je samo naša občina brez pomembnejše tranzitne ceste. Zato pogosto slišimo, da smo prometno mrtvi žep Ljubljane. Za cestni promet to res velja, povsem drugače pa je z železniškim prometom. Po tej strani prednjačimo daleč pred drugimi slovenskimi občinami. Kot peščlj in osrednja žila v listu lipe je železnica zarisana v zemljevid naše občine. Debelo pecljano pride že iz centra do naše najbolj zahodne občinske meje ob Kolinski, ko se nato v Zalogu široko razcveti v največjo slovensko ranžirno postajo, pa se nato spet zgublja ob Savi proti Lazam na vzhodnem koncu naše občine. Na tej dolžini je vrsta temeljnih organizacij združenega dela Ljubljanskega železniškega gospodarstva. V Zeleni jami je ŽG Gradbeno podjetje, v Mostah sta tozdr Tovarni kolodvor, ŽTP — tozdr Prometna sekcija, naprej proti Polju pa še ŽG — tozdr Vzdrževanje lokomotiv in od Polja do Zaloga ranžirna postaja ŽTP — Prometna sekcija Zaloga.

Razumljivo, da nas zanimajo smeri nadaljnega razvoja te obširne gospodarske dejavnosti v naši občini. V občinskih smernicah za izdelavo srednjeročnega plana 1981—1985 je ta gospodarski velikani skopo zajet — le s potrebo po opredelitvi skladišča do gradnje III. in IV. faze železniškega terminala in do njegovega maksimalnega obsega. V smernicah za družbeni plan mesta Ljubljana pa piše, naj bi železnica svoje prednosti razvijala zlasti ob zasnovi in usmeritvi mesta v širšem območju. Torej bo treba razvijati tako hitri železniški primestni integralni promet kot promet v celoti, saj je Ljubljana tako važno mednarodno prometno križišče. Glede na prestrukturiranje industrije in nove industrijske lokacije bo treba upoštevati potrebo po železniških industrijskih priključkih, katerih primanjkljaj je očiten že danes.

V drugem delu smernic s prednostnimi nalogami je železniško gospodarstvo napovedano obširneje in konkretnije.

POGLED DO LETA 2000

O razvojnih načrtih železniškega gospodarstva na območju

Dan borca — naš dan

Dan borca je dan narodov in narodnosti Jugoslavije, ki so se uprli okupatorju, dan smeje, a premišljene odločitve, ki je rodila zmagovit narodnoosvobodilni in revolucionarni boj ter vodila naše narode v svobodo in graditev našega samoupravnega socialističnega sistema. Leta 1941 sta bila taka odločitve in upor mogoča samo zato, ker se je KPJ s svojim predvojnimi revolucionarnim delom pripravljala nanju in imela jasno določene cilje, mogoče zato, ker je KPJ vodila celotni idejno-politični boj pred vojno, pa ga je zato lahko vodila tudi med njo in po njej.

Že na začetku, pred 60 leti, je imela KPJ v svojem programu boj za osvoboditev delavskega razreda in za širitev nacionalnih problemov. V mnogih štrajkih na široko po Jugoslaviji je KPJ povezovala sindikalne struje in delavce v enoten boj za delavske pravice. V tem boju ni šlo le za ekonomske pravice, temveč za politični boj proti buržoaziji in oblastnikom, ki so buržoazijo vsestransko in vedno ščitili.

Oblast v stari Jugoslaviji ni nikdar priskočila na pomoč delavskemu razredu.

KPJ pa je vodila tudi široko internacionalistično politiko. To je prišlo zlasti do izraza v boju španskega ljudstva, ko je KPJ tolmačila pravilnost njegovega boja za pravice naroda in v Španiji pošiljala tudi prostovoljce. Posebno se je delovanje KPJ okrepilo leta 1937, ko je bil za sekretarja izvoljen tovariš Tito. V bojih za enotnost partije mu je trdno stal ob strani Edvard Kardelj. Od tedaj v partiji ni bilo več kakih večjih dilem in je zato lahko stopila zelo široko ter dobila podporo in ugled med najširšimi množicami. Prav zato je ob nevarnosti fašističnega napada edino KPJ pravilno tolmačila namere fašističnih osvajalcev. Tako so bile ljudske množice dobro obveštene o Hitlerjevem nacionalizmu.

Vse to predvojno delovanje KPJ so napredni sloji sprejeli kot svoje in bili ob fašističnem napadu L. 1941 pripravljeni na boj.

Jugoslavija je bila tedaj razkosana. A vstali so narodi proti okupatorju in kapitalističnemu sistemu. Da, tudi proti kapitalizmu. V NOB je začela rasti tudi nova oblast — ob terenskih odborov do

najvišjih organov ljudske oblasti, — kajti ljudstvo ni maralo stare kapitalistične Jugoslavije.

To se je potrdilo tudi pri povojni obnovi in izgradnji domovine. Delovni ljudje so sami prišli za lopate, vložili vse svoje sile in v kratkem času popravili porušeno. Ni jih oviral tudi informirani; delovanje KPJ je še enkrat potrdilo težnje združenih ljudskih množic, da sami zgradimo novo Jugoslavijo na novih načelih in odnosih. Leta 1950 je bil izvoljen prvi delavski svet, danes imamo že razvit naš samoupravni sistem, nov način odnosov v vseh tančinah družbenega in političnega življenja.

nja. Seveda so še težave, a tudi med NOB smo jih imeli, pa smo jih smelo premagali.

Naš sistem samoupravljanja ima že velik ugled v svetu. Pridobil si ga je z zgleodom, z bojem za nove odnose v svetu sploh. Tudi boj nevrščene politike vodi do napredka in mi stojimo sredi boja premmogih nevrščene narodov v svetu, za njih večje pravice, za boljše življenje.

Naš boj še traja, a to je boj vseh borcev, delovnih ljudi in občanov Titove Jugoslavije, ki so hrepneli v organiziranem delovanju KPJ pred 60 leti. Zato je letošnji dan borca — naš dan.

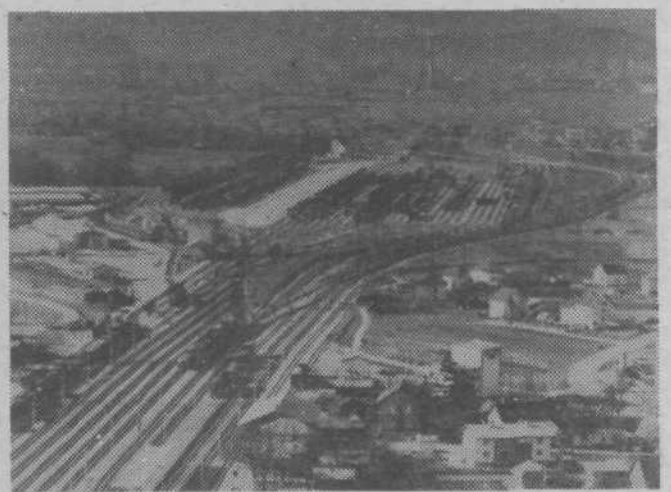
STANE BOBNAR

● ljubljana 2000

1981—1985 kot podlago za izdelavo srednjeročnih in tudi dolgoročnih planskih dokumentov. Do leta 2000 je plansko še dokaj neizrisano obdobje, brez dvoma pa bo to obdobje v nekem smislu obdobje intenzivnejšega vračanja k železnici, kar je naša družba že zastavila v sedaj analiziranem srednjeročnem obdobju. Poudariti velja, da je transport izredno pomemben dejavnik gospodarskega razvoja vsake države in splošni pogoj za proizvodnjo.

Nadaljevanje na 2. strani

Z rastjo industrije na vzhodu Ljubljane je rasla tudi železna cesta — in zrastle v največji gospodarski objekt v naši občini. Že danes meri kar 156 hektarov, s kontejnerskim terminalom pa se bo povečal še na 20 ha (Besedilo in slika: S. GERLICA)

● IZ DNEVNIH REDOV SKUPŠČIN OBČINE, MESTA IN SAMOUPRAVNIH INTERESNIH SKUPNOSTI

Na seji občinske skupnosti za zaposlovanje sredi junija so podrobneje obravnavali poročilo o usposabljanju in zaposlovanju invalidnih oseb v naši občini, govorili pa so tudi o tem, kako je potekalo izvajanje zakona o usposabljanju in zaposlovanje invalidnih oseb v letih 1977 in 1978. Znano je namreč, da večina delovnih organizacij neče zaposlovati invalidnih oseb. Izjeme so le Saturnus, Indos in Gradis. Vsi pa bi se morali zavedati, da invalidnega človeka lahko usposobimo le v združenem delu, kajti ustreznih zavodov je premalo, pa tudi možnosti

za zaposlovanje invalidov na domu je vse manj. Zato je ena najpomembnejših letošnjih nalog skupnosti, da poišče možnosti za zaposlovanje invalidnih oseb in da ugotovi v posameznih delovnih organizacijah, koliko zaposlenih invalidnih oseb ima status in koliko jih je brez njega, kajti prav v naši občini je med zaposlenimi veliko oseb, ki niso ocenjene kot invalidi in zato opravljajo dela, ki njihovemu zdravstvenemu stanju niso primerna. Da pa bi te stvari hitreje reševali, bi morali celotno združeno delo zbrati sredstva, saj zakon dopušča to možnost.

D. J.

Usposabljanje delegatov

Čeprav je informiranje in komuniciranje v delegatskem sistemu zadnja tema v programu, ki je namenjen usposabljanju delegatov, ni nič manj pomembna od tem, ki smo jih obravnavali v prejšnjih številkah Nsk. Prav informiranje in komuniciranje imata v samoupravnih delegatskih odnosih posebno mesto, saj pomembno vplivata na odločanje delegacije. Dolžnost vsakega delegata je, da je pri oblikovanju svojih stališč in mnenj v stalnem delavskem stiku, to je komunikaciji, z delovnimi ljudmi in občani, medtem ko mora biti delegacija povezana s samoupravnimi organi in drugimi delegacijami, s katerimi usklajuje delo in izmenjuje stališča.

Delegacija in njeni člani morajo zbirati in obravnavati vse pobude, pripombe in mnenja svoje sredine. Vse zbrane podatke je treba primerjati z drugimi informacijami, določiti njihovo ustreznost in v nadaljnji proces vključiti le tiste, ki so pomembni za delegatsko odločanje. Pri tem je treba upoštevati načela resničnosti, celovitosti, razumljivosti in

samoupravne socialistične usmerjenosti informacij. Ob tem pa ne kaže pozabiti tudi na njihovo vsebino. Tu je treba namreč presoditi, kdaj neko vprašanje sploh lahko postane predmet delegatske informacije. Dolžnost delegacije je, da poišče najprimernejši način za nadaljnjo obravnavo sprejete informacije, obenem pa je tudi temeljni nosilec razprave v okolju, v katerega jo posreduje.

Poti, po kateri pride delegacija do informacije za svoje odločanje, je več: lahko jo dobi v obliki pisanega gradiva, prek neposredne komunikacije na različnih sestankih, zborih in podobno, s pomočjo sredstev javnega obveščanja ter prek dejavnosti informacijsko-dokumentacijskih centrov. Uspeh razprave je zelo odvisen od ustreznih informacij ter pravilno izbranih metod in oblik razpravljanja. Sklepe razprave je treba skrbno in nedvomno opredeliti, zagotoviti kontrolne informacije, s katerimi lahko preverjamo uresničevanje sprejetih odločitev ter vse odmeve in posledice, ki nastajajo v zvezi s tem.

DARJA JUVAN

Železnica — naš največji gospodarski objekt

SLABA UDELEŽBA NA SESTANKIH

Miha Klešnik je predsednik skupine delegatov, ki zastopa našo občino v zboru združenega dela skupščine mesta Ljubljana za gospodarsko področje. Skupino vodi približno leto dni, vendar je bil delegat že v prejšnjem mandatnem obdobju. Ker dobro pozna razmere v gospodarstvu — zaposlen je v tovarni Teol — in je tudi prizadeven družbenopolitični delavec, je pogovor stekel zelo hitro.

— Znano so težave, s katerimi se pri svojem delu srečuje delegacije še v drugem obdobju delovanja delegatskega sistema. Morda ne bi naštevali že znanih in večkrat zapisanih ugotovitev, kot na primer preobširno in tempo pozno poslano gradivo, temveč bi povedali nekaj o tem, kar ovira vašo delegacijo pri delu.

Ne strinjam se z vami. Gradivo za mestno skupščino je pregledano in ga vedno dobimo pravočasno v roke. Res pa je, da so vsi predlogi premalo premišljeni in usklajeni. V takih primerih ne vemo, kakšne posledice bo povzročil sprejeti sklep. V delegacijah so namreč ljudje z različnimi poklici in znanjem, pa zato vsi ne morejo vedeti, če je predlog, tak kot je, utemeljen.

— Potem morava vseeno spregovoriti o znanih pomanjkljivostih v delovanju delegatskega sistema. Mednje prav gotovo sodi odsotnost na sejah, ki je resna ovira pri delu marsikatere delegacije. Je vaša delegacija izjema?

Naša delegacija šteje 25 ljudi; od teh jih deset do dvajset redno prihaja na sestanke. Res zavzetih za delo pa nas je približno sedem. Torej vidite, da imamo tudi mi hude težave. Slaba udeležba me zelo preseneča. Skoraj vsi člani delegacije so Moščani, delajo v tukajšnjih delovnih organizacijah, pa nimajo občutka pripadnosti občini. Opozorili smo jih, govorili s njimi, pravega uspeha pa ni. Sej v mestni skupščini pa se tako udeležujemo vedno isti.

— So kakšne razlike v delu vaše delegacije, ki v mestni skupščini predstavlja najbolj industrijsko občino v mestu, in recimo delegacije iz občine Center, kjer je industrije bistveno manj?

Naj povem takole: dohodek se ustvarja v proizvodnji in le tisti, ki si zanj prizadeva, pozna njegovo pravo vrednost. To pravim zato, ker so še nekateri tovariši, ki ne poznajo industrije, ne vidijo vloženega dela, ne poznajo vrednosti denarja in zato z njim zlahka razmetavajo. Morali bi bolj gledati na to, kako se po-

rabljajo sredstva, ustvarjena v gospodarstvu.

— Ali sodelujete tudi z delegacijami iz drugih ljubljanskih občin?

Ne, tega sodelovanja ni. Srečujemo se le na sejah mestne skupščine, čeprav bi bilo morda včasih dobro, da bi se pred sejo sestali vsaj vodje delegacij, posebno kadar nameravamo obravnavati zadevo, pri kateri je prizadeta le ena izmed občin, kajti v skupščini se morajo občinski interesi podrežati širšim, družbenim.

— Kaj pa povezava z družbenopolitičnimi organizacijami v občini?

Sestanemo se le po potrebi, dvakrat letno pa predsednik občinske skupščine skliče sestanek s predstavniki družbenopolitičnih organizacij in delegatov, na katerem se pogovorimo o vsem, kar nas zanima.

— Najbrž niste povedali vsega, kar ste želeli. Bi za konec najinega pogovora sami izbrali vprašanje in nanj seveda tudi odgovorili?

Vrnili bi se k udeležbi na sejah. Vprašal bi druge to, kar velikokrat sprašujem sebe: zakaj je udeležba na sestankih delegacij skromna? Vzroki so, torej bi jih bilo treba odkriti in nekaj storiti. Je bila možnost nesklepnosti predvidena ob volitvah? Vsi smo to dolžnost sprejeli prostovoljno, zato bi tisti, ki je ne izpolnjujejo, morali o tem vsaj malo razmišljati.

Besedilo in slika: DARJA JUVAN

(Nadaljevanje s I. strani)

Zato imajo transportne organizacije posebno vlogo v gospodarstvu in predstavljajo organizacijo posebnega družbenega pomena. Vzroki vračanja k železnici in povečan interes sveta zanjo pa so v dejstvih, da porabijo železniške proge veliko manj prostora od sodobnih avtocest ob istočasni večji prometnosti in da železnica porabi na tono prepeljanega blaga 3 krat manj energije kot cestna podjetja, pri čemer v največji meri uporablja domače vire energije. Železnica na onesnaževanje okolja praktično ne vpliva. Pomembna je tudi večja varnost prevozov po železnici.

V tem obdobju bomo na železnici za nekajkrat povečali promet — tako tovorni kot potniški. Seveda bo to odvisno od tega, koliko nam bo s skupnimi naporu družbe uspelo železnico posodobljati.

V potniškem prometu se bomo najprej lotili gradnje ljubljanske železniške »obvoznice«, ki bo razbremenila sedanje vozišče sredi mesta. Najprej načrtujemo gradnjo obvozne proge Vižmarje—Dolgi most in zatem Vižmarje—Laze. Veliko dela bo dala gradnja hitre proge, ki bo omogočala 200 km na uro hitrosti na tako imenovani balkanski osi Jesenice—Děvedelja.

V občini Ljubljana Moste-Polje bomo v tem obdobju intenzivno modernizirali promet in vzdrževanje. Najprej bomo zgradili še III. in IV. fazi kontejnerskega terminala v in-

dustrijski transportno-skladišni coni. Železniški kontejnerski promet skokovito narašča in ima neizmerne perspektive. Obnovili in posodobili bomo skladiščno transportno dejavnost v Mostah. Na teh dveh področjih pa imamo še velikanske možnosti razvoja v smeri racionalizacije tovrstnega prometa, saj se nismo uveljavili niti poletnega sistema, kaj šele terminalnega.

Ob sedanjih vzdrževalnicah lokomotiv na Zaloški 217 in ob bodoči soseski Fužine imamo rezervirane večje površine, kamor bomo preselili gradbeno železniško podjetje iz Zelenice jame in Mostno ter nasploh tam koncentrirali vzdrževalno dejavnost, ki moderno opremljena v veliki meri pripomore k ekonomičnosti storitev.

Ranzirna postaja Zalog — srce tovrstnega prometa, se prostorsko ne bo širila, doživela pa bo korenito posodobitev z elektroniko, saj bomo celotno ranžiranje kompozicij na drčah opravljali z računalnikom. Večjo investicijo načrtujemo nižje od Zaloga, kjer bomo za večjo varnost in propustnost zgradili zunajmestni priključek na glavno progo proti Zidanemu mostu.

Seveda bomo vse te razvojne cilje uspešno uresničevali le s še večjo mero samoupravne organiziranosti železniškega gospodarstva tako znotraj tozda, ŽG Ljubljana, republike in države kot z nadaljnjim družbenim dogovarjanjem in razvijanjem pravnih odnosov na področju svobodne menjave dela.

SLAVKO GERLICA

Iz občinskih glasil ljubljanske regije

V samotni in tihi vasi Rudnik pri Volčjem potoku je bilo srečanje gorenjskih aktivistov. Le-ti so se namreč že pred leti odločili, naj bi se vsakih šestih drugod, v kraju, kjer so se med NOB posebno izkazali. Sicer pa tradicionalni zbori gorenjskih aktivistov in borcev niso le tovariška srečanja in obujanje spominov, temveč potekajo v delovnem ozračju. Rudnik, o katerem danes ne slišimo veliko, je med NOB poznalo veliko kurirjev in drugih partizanov. Nedaleč v stran je bila partizanska bolnišnica, le malokdo pa je vedel, da je bila tam tudi ena prvih tiskarn na Gorenjskem. Žal so aktivisti kamniškega okrožja prav v zavednem Rudniku doživeli hudo udarec. Nemci so zaradi izdaje odkrili skrivališče, kjer se je zbralo 30 aktivistov, da bi se pogovorili o nadaljnjem delu, jih stisnili v obroč in po ogrorčenem boju jih je večina padla. Tiste, ki so jih zajeli, so ustrelili v Vrhovljah.

Aktiv mladih združnikov iz Kamnika je pripravil tekmovalnico, kjer bi pokazali, kako na star, danes že nekoliko pozabljen način pokosiš in pograbiš travo.

V avli poslovne stavbe Železniškega gospodarstva na Moša Pi-

jadejevi 39, so razstavljeni projekti in makete nove ljubljanske potniške postaje. Po vsejugoslovanskem natečaju, na katerega se je javilo 16 projektantov, je komisija odkupila šest projektov in jih dala v nadaljnjo obravnavo. Če ne bo pravnih in finančnih zapletov, bodo z delom pričeli drugo jesen.

Žal vse preprosto govorimo o tem, da se na napakah učimo. A kot kaže, se le učimo, naučimo pa ne. V Črnučah so dobili novo šolo, učence in delavce pa že od začetka pouka tarejo nepredvidene težave. Zvočne izolacije med učilnicami ni, zaradi plastične kupole (tako vsaj pravijo strokovnjaki) na strehi pa se temperatura ob topljših dnevih povzpne na trideset in več stopinj. Da pa v šoli le ne bi bilo prevroče, je pričela puščati streha.

Morda pa so graditelji hoteli demontirati način, kako se ne sme delati, in najbrž vztrajajo pri tem še sedaj, saj kljub določenim nakrom s popravili še niso pričeli. Najbrž ni nepomembno to, da je šole zgrajena iz sredstev II. samoprispevka.

● KOMUNISTI KRITIČNO O STANOVANJSKEM GOSPODARSTVU

OD SPLOŠNEGA H KONKRETNEMU

Že na vabilu za 12. sejo občinske konference zveze komunistov občine Ljubljana Moste-Polje, ki je bila sredi junija in je bil na njej govor predvsem o samoupravnih odnosih v stanovanjskem gospodarstvu, je bilo poudarjeno, da ni namen razprave ugotavljanje in predlaganje kakih novih družbenih smeric, ampak naj delegati spregovorijo o problemih, ki jih s tega področja občutijo kot krajanji in občani. Imamo namreč dovolj dobrih političnih usmeritev, težave pa nastajajo, kadar jih je treba uresničevati.

Na konferenci je bilo omenjenih mnogo neustreznih rešitev in pomanjkljivosti, do katerih prihaja v stanovanjskem gospodarstvu.

Seveda so tu tudi uspehi, vendar se je ob znanem zapletu, ki je nastal v zvezi z evidentiranjem možnih kupcev stanovanj v soseski Fužine, mnogo stvari pokazalo v ostrejši luči. Hkrati pa je bilo to opozorilo, da je treba pretrgati zgolj z govorjenjem, dogovarjanjem in splošnimi sklepi in preiti h konkretnim dejanjem. Tako je bilo že v uvodnem referatu naštetih precej že znanih ugotovitev s stanovanjskega področja, kot na primer: da nam manjka veliko stanovanj ob njihovi sorazmerno visoki ceni, da je stanovanjska gradnja slabo pripravljena, da nazaduje tudi družbeni standard v občini, kar se kaže v premajhnem številu osnovnih šol in vzgojnovarstvenih zavodov pa v neustreznem zdravstvenem varstvu. Slabo pripravljena stanovanjska gradnja je bila v razpravi še večkrat pou-

darjena in nekateri udeleženci so menili, da porabimo več časa za pripravo dokumentov kot za gradnjo samo. Pa tudi z vključevanjem uporabnikov v pripravo in gradnjo sosesk in kasneje v njihovo upravljanje ne moremo biti zadovoljni. Neusklajeno je delo samoupravnih stanovanjskih skupnosti občin in mesta, česar glede na to, da so le-te odločujoči dejavnik pri gradnji novih sosesk, ne moremo več dopustiti. Nadalje je bilo v razpravi ugotovljeno, da nam na stanovanjskem področju še vedno ni uspelo organizirati enotnih strokovnih služb za vso Ljubljano. Kljub dogovoru še vedno nismo prišli na ekonomske stanarine, nereseni pa sta tudi organizacija in obstoj Staninvesta.

Ker je stanovanje za človeka temeljna eksistenčna nužnost in počasno reševanje tega problema slabo vplivala na njihovo počutje in posredno tudi na produktivnost dela, bo treba vso skrb posvetiti načrtovanju stanovanjskih potreb v delovnih organizacijah. Vsak delavec naj bi vedel, kdaj bo prišel na vrsto za dodelitev stanovanja ali posojila. Pripravljajo tudi enotna merila za sestavo vrstnega reda prosičev stanovanj in posojil ter obveznost prispevanja določenega zneska ob dodelitvi najemnega stanovanja.

Izhodišče za nadaljnjo aktivnost komunistov pri uresničevanju samoupravnih družbenoekonomskih odnosov so torej znana, treba jih bo le uresničevati v praksi, v vsakdanjem življenju. Mnenje, da je prav ta prehod najtežji, je izrekli kar precej delegatov. Vendar sprejeti sklepi obvezujejo vse komuniste, da si v okolju, kjer živijo in delajo, prizadevajo za njihovo uresničitev.

D. J.

Mestna zveza organizacij za tehnično kulturo Ljubljana — kmetijsko-tehnična komisija

RAZPISUJE

IX. področno tekmovanje traktoristov Ljubljane in njene okolice, s katerim želimo proslaviti letošnje pomembne jubileje.

Pokrovitelj tekmovanja je SKUPŠČINA OBČINE LJUBLJANA MOSTE-POLJE in AGROEMONA LJUBLJANA.

1. TEKMOVANJE BO V SOBOTO IN NEDELJO, 11. in 12. avgusta 1979 na parcelnih površinah AGROEMONE OE ZADOBROVA pri Ljubljani.

2. Tekmovanje bo organizirano za kmete traktoriste, poklicne traktoriste iz družbenih in zadružnih obratov, mlade zadružnike, žene in pionirje iz območnih občin: Ljubljana-Siška, Moste-Polje, Vič, Bežigrad, Domžale, Kamnik, Litija, Grosuplje, Vrhnika in Logatec.

3. Tekmovanje bo obsegalo naslednje discipline: — ORANJE z dvo- ali večbrzdanim delom in črtalom, — SPRETNOSTNA VOZNAJA Z DVOOSNO PRIKOLICO za poklicne traktoriste, kmete kooperante in mlade zadružnike, — SPRETNOSTNA VOZNAJA Z ENOOSNO PRIKOLICO za žene kooperantke in pionirje, — TEORIJA, izpolnjevanje testa o poznavanju traktorja, kmetijskih strojev in oskrbe le-teh, cestnoprometnih predpisov in prve pomoči.

4. Vsak tekmovalce tekmuje v vseh treh disciplinah. Rezultati vsake posamezne discipline pa se upoštevajo za skupno končno oceno tekmovalca.

5. Izmed najboljših tekmovalcev bodo izbrane — ne glede na sektor — naslednje ekipe za republiško tekmovanje traktoristov, ki bo avgusta v Kočevju:

— dve članski ekipi (ekipa šteje tri člane), — tričlanska ekipa mladih zadružnikov in — ženska ekipa (tri tekmovalke).

6. Vsi tekmovalci tekmujejo na svojih traktorjih, za spretnostno vožnjo pa bo organizator preskrbel traktor s prikolico.

7. Organizator bo nagradil najboljše tekmovalce v skupni uvrstitvi in v posameznih tekmovalnih disciplinah. Vsi tekmovalci prejmejo pisna priznanja.

8. V SKLOPU TEKMOVANJA JE PREDVIDENA TUDI POVORKA KMETIJSKE MECHANIZACIJE, V KATERI OBVEZNO NASTOPAJO S SVOJIMI TRAKTORJI TUDI VSI NASTOPAJOČI TEKMOVALCI. ZATO PROSIMO TEKMOVALCE, DA TRAKTORJE OČISTILI IN PRIMERNO OKRASE.

9. ZA POPESTRITEV PROGRAMA BODO V OKVIRU IX. PODROČNEGA TEKMOVANJA TRAKTORISTOV NASTOPILO LJUBLJANSKI MODELARJI Z RADIJSKO VODENIMI AVTOMOBILSKIMI, LETALSKIMI IN RAKETNIMI MODELI.

10. Po tekmovanju je predviden zabavni program v izvedbi gasilskega društva Zadobrova.

11. Prijave za tekmovanje dostavite NAJKASNEJE DO 15. JULIA 1979 na naslov: MESTNA ZVEZA ORGANIZACIJ ZA TEHNIČNO KULTURO LJUBLJANA, KOMENSKEGA ul. 7, 61000 Ljubljana.

12. Po zaključku prejetih prijav bomo vsem prijavljencem dostavili podroben program celotne prireditve in pravilnik tekmovanja traktoristov.

Vsi nastopajoči tekmovalci dobijo povrnjene stroške za gorivo. Pričakujemo vašo prijavo in vas tovariško pozdravljamo!

Predsednik KTK inž. Uroš Janko, I. r.

Sekretar MZOTK Jože Mencinger, I. r.